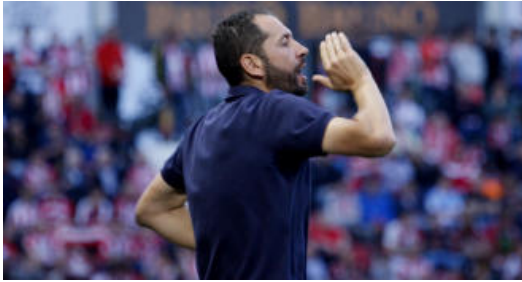

Pablo Machín: un home miracle a Montilivi

L'entrenador del Girona ha aconseguit l'èxit que se li havia escapat les dues últimes temporades després d'haver salvat el club el 2014 d'un ruïnós descens a Segona B que podia haver sigut definitiu

Pablo Machín: un home miracle a Montilivi

En 1.426 dies Pablo Machín ha passat de ser un autèntic desconegut per la majoria de seguidors del Girona a convertir-se en un dels ídols de Montilivi, i és que des de la seva arribada a la banqueta el 10 de març de 2014, l'equip no ha deixat de créixer esportivament, fins assolir l'ascens a Primera Divisió. No sense patiment. L'objectiu era del tot impensable quan va acceptar l'oferta de la directiva presidida per Francesc Rebled, encara que la

responsabilitat del seu fitxatge correspon a l'ara director esportiu de la UE Llagostera, Oriol Alsina. Llavors la situació dels gironins era extremadament complicada, lluitant per evitar el descens i encadenant diversos canvis d'entrenador, l'últim Javi López, destituït després de sumar 9 punts en 11 partits. En aquell moment l'equip venia d'encaixar una dolorosa golejada a la Nova Creu Alta davant del Sabadell (4-0), una derrota que deixava al Girona cuer a vuit punts de la permanència a falta de 13 jornades d'acabar la temporada. El tècnic sorrià va rebre l'encàrrec de salvar la categoria i malgrat aportar noves idees va perdre els dos primers partits davant del Múrcia a casa (0-1) i a Gijón amb l'Sporting (3-1). Va ser a la tercera setmana que el triomf contra l'Alcorcón va marcar un punt d'inflexió que va servir per aconseguir 21 dels 33 punts possibles i salvar-se després d'estar 23 jornades en zona de descens. Segueix viu el record de l'últim partit amb el Deportivo a Montilivi, en què gràcies a la victòria (3-1) i la resta de marcadors de rivals directes l'equip es va mantenir.

El desenllaç d'aquell any resumeix a la perfecció el camí de Machín fins complir el somni d'arribar a la màxima categoria del futbol espanyol. Nascut a Sòria el 7 d'abril de 1975, ha estat sempre vinculat a aquest esport, especialment amb el Numància, club amb el que va arribar a jugar de lateral dret a Segona B fins que una greu lesió de genoll el va obligar a deixar els terrenys de joc, amb només 23 anys. Allà va començar la seva exitosa trajectòria com a tècnic, primer classificant el filial del Numància per a la promoció a Segona Divisió B, després com a entrenador de porters del primer equip, i més tard de segon entrenador al costat de Juan Carlos Unzué, Sergei Kresic, Gonzalo Arconada i José Rojo Martín.

Tot i contribuir a salvar l'equip, el club va decidir no renovar-lo i Girona li va oferir l'oportunitat d'iniciar una carrera lluny de casa. A Montilivi l'esperava el que s'ha convertit en la seva mà dreta, Jordi Guerrero. Superat el primer objectiu pel qual se'l va contractar, Machín va implantar el seu estil a partir de la segona temporada. Amb temps per treballar nous aspectes tàctics amb una plantilla molt renovada va donar a pas a una forma clara de joc. El sistema de tres defenses i dos carrilers, amb tres homes al mig del camp i dos jugadors per darrere del davanter ràpidament va funcionar, i en un excel·lent inici de lliga el Girona es va situar al capdavant de la classificació seguint el ritme de Reial Betis i Sporting, en una lluita que va durar fins a l'últim minut de la temporada, i que es va decidir amb el fatídic gol del Lugo que deixava Montilivi amb la mel als llavis quan ja celebrava l'ascens a la

Primera Divisió. Per average general amb els asturians els gironins no van pujar tot i haver sumat el curs 2014/15 82 punts.

En la promoció, el Saragossa va aprofitar l'enfonsament de l'estat d'ànim per enllestir l'eliminatòria. L'equip va signar la millor puntuació de la seva història a Segona, amb 82 punts, superant la que havia aconseguit dos anys abans Joan Francesc Ferrer Rubi, sent a més el menys golejat i el quart més realitzador i amb Pablo Machín escollit com a millor entrenador de la categoria. Entre els números del tècnic també destaca que per primer cop l'equip va sumar quatre victòries seguides a Segona. Ho va aconseguir en tres ocasions. Tot plegat va servir perquè el club renovés al tècnic sorià fins al 2018.

Passat l'estiu, el cop que va suposar aquell desenllaç de lliga va pesar en el començament de l'any següent, i en una mala primera volta els gironins van córrer perill de caure en zona de descens, situació que es va revertir en una fantàstica segona part de campionat que els va permetre jugar la promoció d'ascens com a quart classificat, encara que després d'eliminar el Còrdova (2-1 a fora i 3-1 a casa), l'Osasuna els va deixar sense premi per segon cop consecutiu (2-1 i 0-1). En aquest cas, en el global de la competició, el Girona no es va mostrar tan efectiu de cara a porteria, però sí va repetir la solidesa defensiva de l'any anterior, encaixant només 28 gols. Fent bo el refranyer popular, a la tercera ha anat la vençuda, i després d'un començament irregular, l'equip s'ha mostrat molt consistent durant tot el campionat. L'ascens a Primera Divisió completa l'obra de Machín a Montilivi, amb l'aportació d'un tècnic que ha transformat un equip que ara afronta el repte d'establir-se entre el futbol d'elit. Una transformació construïda a través del paper d'home miracle: de salvar un club que a Segona B segurament hauria desaparegut a portar-lo fins la Lliga de les Estrelles.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2017/06/05/pablo-machin-home-miracle-montilivi/850136.html?utm_source=rss